

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 7. jūlijā iesniegusi Leche Celta, SL par Pirmās Instances tiesas (trešā palāta) 2008. gada 23. aprīļa spriedumu lietā T-35/07 Leche Celta/ITSB

(Lieta C-300/08 P)

(2008/C 223/57)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Leche Celta, SL (pārstāvji — J. Calderón Chavero, abogado, T. Villate Consonni, abogada)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Celia SA

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās Instances tiesas trešās palātas 2008. gada 23. aprīļa spriedumu lietā T-35/07 tādēļ, ka preču zīmes “CELIA”/“CELTA” ir acīmredzami nesavienojamas;
- piespriest tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu apelāciju apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā apstrīd Pirmās instances tiesas veikto novērtējumu par attiecīgo preču zīmju līdzību. Saskaņā ar apelācijas sūdzības viedokli abu preču zīmju līdzība ir tāda, ka konkrētā sabiedrības daļa nevarēs konstatēt atšķirības starp tām, vēl jo vairāk tādēļ, ka ar šīm preču zīmēm apzīmētās preces ir identiskas. Tāpēc Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi vairākas kļūdas novērtējumā, attiecīgo preču zīmju līdzību no verbālā un konceptuālā viedokļa novērtējot kā zemu.

Prasība, kas celta 2008. gada 9. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-306/08)

(2008/C 223/58)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un D. Kukovec)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Spānijas Karaliste,

piešķirot tiesības īstenot kompleksās apbūves plānus saskaņā ar Valensijas novada 1994. gada 15. novembra Likumu Nr. 6/1994 par pilsētplānošanas darbību, nav izpildījusi Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/37/EEK⁽¹⁾ par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras, un it īpaši tās 1. pantā, 6. panta 6. punktā, 11., 12. pantā, kā arī IV sadaļas 2. nodaļā (24.–29. pantā) paredzētos pienākumus,

piešķirot tiesības īstenot kompleksās apbūves plānus saskaņā ar Valensijas pilsētplānošanas likumu Nr. 16/2005, kas ieviests ar Valensijas reģionālo 2006. gada 12. maija Dekrētu Nr. 67/2006 par teritoriālās un pilsētu plānošanas un pārvaldības noteikumu apstiprināšanu, nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK⁽²⁾ par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 2., 6., 24., 30. pantā, 31. panta 4. punkta a) apakšpunktā, 48. panta 2. punktā un 53. pantā paredzētos pienākumus;

- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Valensijas novada 1994. gada 15. novembra Likumā Nr. 6/1994 par pilsētplānošanas darbību (*Ley 6/1994, de 15 de noviembre, [de la Generalitat Valenciana], Reguladora de la Actividad Urbanística*) (turpmāk tekstā — “LRAU”) un to aizstājošajā Valensijas pilsētplānošanas likumā Nr. 16/2005 (*Ley 16/2005, Urbanística Valenciana*) (turpmāk tekstā — “LUV”) paredzētais pilsētplānošanas pasākums, proti, kompleksās apbūves plānu (*Programas de Actuación Integrada*) (turpmāk tekstā — “PAI”) īstenošanas tiesību piešķiršana, attiecoties uz būvdarbu publiskā iepirkuma līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķiramas saskaņā ar Direktīvu 93/37/EK un 2004/18/EK noteikumiem. Citiem vārdiem sakot, Komisija apgalvo, ka PAI esot būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi, kuru slēgšanas tiesības piešķir vietējās pārvaldes iestādes un saskaņā ar kuriem vietējo pārvaldes iestāžu izraudzīti pilsētplānotāji (*agentes urbanizadores*) izpilda publiskā iepirkuma infrastruktūras būvdarbus.

Komisija uzskata, ka ar LUV daudzējādā ziņā tiekot pārkāptas Kopienų direktīvas par publisko iepirkumu, cita starpā saistībā ar pirmā pretendenta privileģēto stāvokli, pretendentu pieredzi līdzīgu iepirkumu izpildē, pirmā pretendenta piedāvājumam alternatīvu piedāvājumu iesniegšanu valējā aploksnē, noteikumiem par variantiem, PAI līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijiem, iespēju līgumā izdarīt grozījumus pēc tā slēgšanas tiesību piešķiršanas (piemēram, iespēja paaugstināt apbūves maksas) un noteikumiem attiecībā uz gadījumiem, kad izraudzītais pretendents neizpilda līgumu pilnīgi. Daži no šiem pārkāpumiem vienlīdz attiecināmi arī uz LRAU, savukārt citi skar tikai LUV.

⁽¹⁾ OV L 199, 54. lpp.

⁽²⁾ OV L 134, 114. lpp.